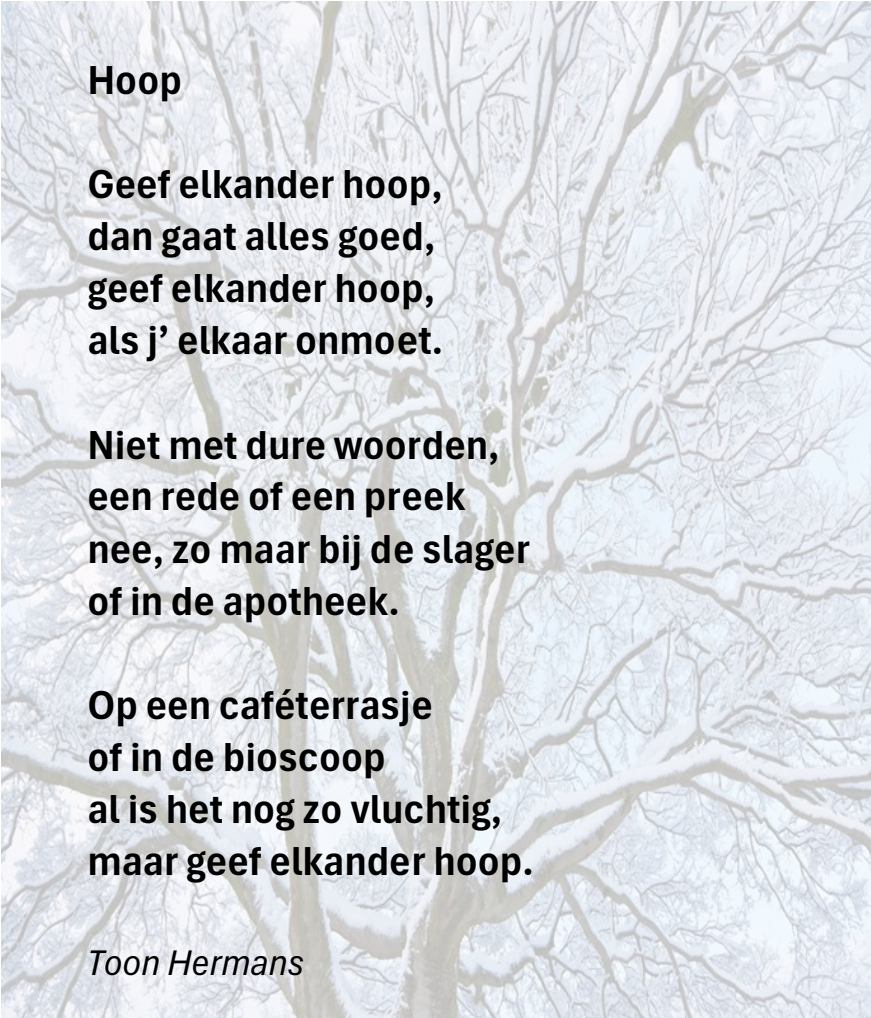

**U ziet hier een selectie uit De Meerpaal, het maandblad van de
VRIJZINNIGE GELOOFSGEMEENSCHAP FLEVOLAND**

www.eigentijdsgeloven.nl

jaargang 65 nr. 2

februari 2026

Hoop

**Geef elkander hoop,
dan gaat alles goed,
geef elkander hoop,
als j' elkaar ontmoet.**

**Niet met dure woorden,
een rede of een preek
nee, zo maar bij de slager
of in de apotheek.**

**Op een caféterrasje
of in de bioscoop
al is het nog zo vluchtig,
maar geef elkander hoop.**

Toon Hermans

Jij mens

Nieuwjaarsdag liep ik mijn wijk in, het begon net te schemeren. Het huis van de burens was donker en ik was er al bijna voorbij, toen ik me opeens realiseerde dat ik twee mensen achter een muur met een zaklamp had zien verdwijnen. Ik dacht “Wat vreemd, zullen het inbrekers zijn?” en wilde teruglopen om aan te bellen – het leek me namelijk raar om bij een vermoeden van inbraak niets te doen – maar zag toen dat het overal donker was, de lantaarnpalen brandden niet en de lampen in mijn eigen huis ook niet. Het was *gewoon* een stroomstoring. Maar zo gewoon vond mijn stresssysteem dat kennelijk niet. Het onveilige idee van een inbraak ging naadloos over in het onveilige gevoel van ... ja, van wat eigenlijk? Van oorlogsdreiging, van in het donker zitten, van kou, van niet kunnen koken, van mijn gehoorapparaten niet kunnen opladen en het beangstigende vooruitzicht van in het donker niets kunnen horen.

Natuurlijk heb ik kaarsen in huis, en warme dekentjes. Maar ik ging toch maar wat graag naar de buurvrouw, die op gas kookt en mij uitnodigde om soep te komen eten. Het werd een knusse avond en per sms – wat wel werkte – hield mijn zoon me op de hoogte van de vermoedelijke duur van de stroomstoring. Uren later, tien uur 's avonds, was het verholpen. Net op tijd voor de elektrische deken, zodat ik even later in een warm bed in diepe slaap viel en alle gevoel van onveiligheid wegdroomde.

Althans, in mijn eigen kleine wereld van een groene ecowijk zonder auto's, met spelende kinderen en buurtvriendschap. Maar niet in de grote wereld. Deze stroomstoring schudde me weer eens wakker. Comfort voelt soms ongemakkelijk. Hoeveel mensen zitten er niet in het donker, in de kou, zonder huis en zonder stroom. In oorlog, geweld en onveiligheid.

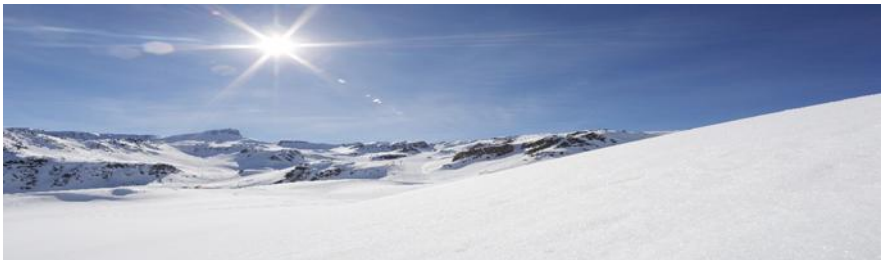
Diezelfde dag was duidelijk geworden wat een ravage in de nieuwjaarsnacht werd aangebracht. Ook die nacht deed aan oorlog denken. Agenten en andere hulpverleners werden belaagd met vuurwerk, molotovcocktails en stoeptegels. Twee mensen kwamen om, honderden gewonden, vernielingen, brand in huizen, scholen, de Vondelkerk en elektriciteitshuisjes - dat laatste bleek de oorzaak van de stroomstoring in mijn wijk.

Het is ijzig koud; hagel en wind snijden door mijn jas. De bijna gesmolten hagelstenen drijven in de plassen op straat, als witte kaviaar in ijswater.

De derde dag van het nieuwe jaar schakelden Amerikaanse commando's de elektriciteit in de Venezolaanse hoofdstad uit. Zodat ze ongestoord president Maduro en zijn vrouw van hun bed konden lichten.

Ook in Berlijn is de stroom uitgevallen. Tienduizenden Berlijners zitten dagen in de kou en het donker. Een brug met kabels is in brand gevlogen, aangestoken door een links-extremistische actiegroep. Het is er 's nachts -7 graden.

De volle maan schittert op het besneeuwde landschap. Nederland slaapt onder een ijsskoude donslaag.

Ik ben vroeg wakker en pak de Meerpaal, even geen wereldnieuws. Ik lees de oproep van Jan Drost om wakker te blijven. De 'wekkers' klinken luid. Hij haalt Hannah Arendt aan: "Het meeste kwaad wordt gedaan door mensen die niet kiezen tussen goed en kwaad. ... Mensen die wakker zijn, realiseren zich dat ze altijd op een tweekop staan en altijd kunnen kiezen."

Ik ben wakker, velen van ons zijn wakker, onze wereldleiders zijn wakker. En zij kiezen. Dat valt niet te ontkennen. En ze spelen met vuur, en ze spelen voor God.

In het kerkasiel in Kampen zijn ze ook wakker. De appgroep gaat, net als de vieringen, dag en nacht door. Het lied *Jij mens* van Louise Korthals komt voorbij. Ik luister en ben diep geraakt. "Mens als je voor God speelt, als je zo graag voor God speelt, doe dan in godsnaam je best!"

Om deze column te besluiten heb ik geen betere woorden dan dit lied van Louise Korthals.

Jij mens die met schepen de kust kan bereiken
Jij mens die met wapens een volk kan verslaan
Jij mens die met kassen de vruchten doet rijpen
Jij mens die een voet zet op aarde en maan

Jij mens die ooit kwam hier in God's paradijzen
Die vis werd en aap werd en rechtop ging staan
Jij mens die met wetenschap licht kon bewijzen
Jij mens die kwam kijken met bijna, bijna niks aan

Jij mens die met wegen, sporen, kanalen
De weg graaft naar dorpen, naar stad en naar land
Jij mens die nooit stopt met bezitten vergaren
Jij mens die belooft en in waarheid verzandt

Jij mens die met borden de richting hier aangeeft
Jij mens die ontroostbaar het einde bestrijdt
Jij mens die ooit klein was en bang voor het donker
Waarom is jouw wreedheid tot alles, alles bereid?

Waarom wil je haten, verwoesten en moorden
Waarom ben jij zelf zoveel meer dan de rest
Waarom doen jouw daden mij snakken naar woorden
Waarom is jouw wil toch zo'n bloedmanifest?

Mens als je voor God speelt, als je zo graag voor God speelt
Doe dan in godsnaam je best!

Jij mens die met kunst zoveel leed kan verzachten
Jij mens die op zoek bent naar glans en naar kleur
Jij mens die toch grenzeloos door blijft verkrachten
En zo alle pracht doet vergaan in terreur

Jij mens die met ratio levens kan redden
Jij mens die de liefde zo fel ambieert

Jij mens die het geld hebt voor hemelse bedden
En toch elke dag weer een slagveld, een slagveld creëert

Waarom wil je haten, verwoesten en moorden
Waarom is jouw geloof zoveel beter dan best
Waarom doen jouw daden mij snakken naar woorden
Waarom is met zeeën jouw dorst niet gelest

Mens als je voor God speelt, als je zo graag voor God speelt
Doe dan in godsnaam je best!

Jij mens die wil maken en breken en maken
Jij mens die verblind werd door winnen en geld
Jij mens die de mensen tot schaakmat wil schaken
Jij mens die in wanhoop je muntstukken telt

Jij die onverklaarbaar met rotsen kon sjouwen
Jij mens die door vinding de zieken geneest
Jij mens die ontelbare bruggen kon bouwen
Waarom is er voor zachtheid geen plaats in jouw geest?

Als je 't lot wil bepalen mens, waarom zo'n zoi?
Hou toch eens op en maak het hier mooi
Wees dan toch groots voor jezelf en de rest
Maak van jouw wereld geen bloedmanifest

Mens als je voor God speelt, als je zo graag voor God speelt
O als je voor God speelt...
Doe dan in godsnaam je best!

Marian van Leeuwen

“Levenskunstspel”

Op dinsdagmiddag 16 december speelden de 8 aanwezigen in het Odd Fellowhuis in Dronten onder leiding van Ria Kikkert het “Levenskunstspel”. Dit spel, dat ontwikkeld is door de kunstenares Anky Floris, bevat een groot aantal kaarten met daarop per kaart een haiku (een figuur die gevormd wordt door één doorgetrokken lijn – zie de voorkant van het Jaarprogrammaboekje), een kernwoord en een aantal vragen die op dat kernwoord betrekking hebben.

Alle spelers trekken een kaart uit de stapel en leggen die ondersteboven bij zich neer. Iedereen komt vervolgens aan de beurt. De speler die aan bod is, neemt de getrokken kaart en leest het kernwoord en de bijbehorende vragen hardop voor. Vervolgens krijgt deze speler de gelegenheid om op het kernwoord en de vragen te reageren. Daarna wordt de beurt doorgegeven aan de volgende speler.

Er geldt een aantal regels. Allereerst: als je de beurt hebt, bepaal je als speler zelf wat je wilt zeggen, wat je kwijt wilt naar aanleiding van het kernwoord en de vragen. Daarbij is het de bedoeling dat je vanuit jezelf vertelt: ik vind....., ik voel hierbij....., ik denk dat..... De tweede regel is dat luisteraars niet gaan reageren op datgene wat verteld wordt. En de derde, belangrijke, regel is: alles wat gezegd wordt, blijft tussen vier muren.

Na een mooi stuk meditatieve muziek werden er twee rondes gespeeld. De kernwoorden met vragen waren soms lastig maar gaven wel ruimte aan verhalen. Een paar voorbeelden.

Kernwoord: *Meeleven*. Vragen: Op welke manier leef jij met iemand mee? Hoever ga je in je meeleven met iemand? Wanneer laat jij iemand met jezelf meeleven?

Kernwoord: *Stilte*. Vragen: Hoe belangrijk is stilte voor jou? Hoe ga jij om met stilte? Wat hoor jij in de stilte?

Kernwoord: *Sterkte*. Vragen: Hoe voelt het als iemand jou sterkte wenst? Wanneer wens jij iemand sterkte?

In de derde ronde, na de koffie en de thee, had iedereen de gelegenheid om te reageren op hetzelfde kernwoord: *Verheugen*. Daarbij hoorden de vragen: Waar word jij blij van? Waar verheug jij je op? Op welke manier geef jij uiting aan je vreugde?

In het 'evaluatierondje' spraken de aanwezigen uit dat ze de bijeenkomst als heel open, heel boeiend en heel veilig hadden ervaren. Een waardevolle middag.

Jan Kreuter

Het leven van Rumi en het Soefisme

Op zondagochtend 28 december 2025 hield Izzet Ozkan in POSA een lezing over Rumi (in het Nederlands wordt deze naam ook vaak als Roemi geschreven). Maar liefst ca. 70 bezoekers waren erbij.

Rumi is een Moslimfilosoof uit de 13^e eeuw die vooral bekendheid geniet in Turkije. Hij is geboren in 1207 in Balkh, een stad op de vroegere zijderoute, in Afganistan. Tijdens veel omzwervingen, o.a. via Mekka en Medina, ontmoet hij veel grote dichters en geleerden en komt dan terecht in Konya in Turkije.

In 1244 ontmoette hij op deze tocht een mystiek dichter waardoor hij ook een bezielde, liefhebbende dichter/mysticus wordt die geestelijk in vervoering kon raken.

Rumi overlijdt in 1273, 66 jaar oud. Hij ziet zijn overlijden niet als iets tragisch, maar als een eerste huwelijksnacht; de dood is volgens hem geen afscheid nemen, maar als een terugkeer van de ziel naar zijn schepper. Hij zei: "Ik zie de dood als een moment van vereniging en terugkeer naar de Geliefde". De hiernaar genoemde 'Verenigingsdag' wordt nu nog steeds in Konya gevierd tussen 7 en 17 december met veel spirituele activiteiten, lezingen en Semá ceremonie.

Het belangrijkste werk van Rumi's nalatenschap is de Masnawi, een boek uit zeven delen met daarin veel gedichten en adviezen over spiritueel leven. Het is een brug tussen het aardse en het goddelijke, een gids voor het innerlijk. Men noemt deze Masnawi wel eens 'de Koran in het Perzisch'. Niet in plaats van de Koran, maar als uitleg en verdieping hiervan. Het begeleidt de lezer bij het begrijpen van zijn ego, het zuiveren van het hart en het groeien naar Godsbewustzijn.

De Soefi- of Mawlaniorde is een belangrijk onderdeel van het Soefisme. Binnen deze orde kent men de wervelende Derwisjen, die door dit draaien een bepaalde spirituele bewustzijnstoestand kunnen opwekken en daardoor in een geestelijke vervoering komen. Tijdens deze dans wordt er gebeden en muziek gemaakt, meestal op een rietfluit. De orde is opgericht door directe afstammelingen van Rumi. Het hoofd van de orde is een man van God, een 'Celibi'. Deze hele wervelende dans noemt men de Semá en staat sinds 2005 op de Unesco-lijst van Immaterieel Cultureel Erfgoed. Men noemt het draaien wel een kosmische beweging omdat de danser, de derwisj, niet het middelpunt is, maar een onderdeel van een cirkel. Twee uitgestrekte armen, de rechter naar de hemel voor het ontvangen van het Goddelijke en de linker naar beneden om dit Goddelijke door te geven naar de aarde, naar de schepping. De boodschap van Rumi, via de Semá, is nu nog steeds even belangrijk als tijdens zijn leven. Rumi heeft velen geïnspireerd, o.a. Dante en Mozart.

Na de lezing van Ozkan kregen we deze Semá in POSA te zien uitgevoerd door één derwisj. Op de foto zien we een aantal derwisjen die de Semá uitvoeren.

Ab Strijker

Liefde (een deel van het gedicht van Rumi, voorgedragen door Izzet)

Liefde; wie kan haar vasthouden?

Zij is een warmte die zichzelf vergeet en toch alles doordringt.

Een gezoem onder de stilte, een stroom die geen bedding kent.

Vraag haar niet wat zij is. Zij lacht en stroomt verder.

Wie haar wil begrijpen, verliest haar.

Niet de liefde die komt en gaat, niet de liefde die onderhandelt en eist.

Maar de liefde die er was toen jij nog geen naam had.

Rumi noemde haar de Geliefde, en zag haar overal:

In zonlicht dat zich op de huid stort zonder toestemming.

In het huilen van een moede waar de wereld even breekt.

In tranen die 's nachts vallen omdat het hart niet langer kan zwijgen.

Waar iets waar is, danst zij. Deze liefde wordt niet bereikt.

Zij wordt onthuld wanneer je opgeeft. Wanneer zoeken moe wordt.

Wanneer het hart zegt: genoeg.

Zij komt niet met donder, niet met stilte, zij komt zoals adem komt

Wanneer je stopt met haar vast te houden.

De reis naar haar toe begint in eenzaamheid.

Gaat door leegte die brandt .. en brandt ..en brandt.

Tot de zoeker oplost in het zoeken.

*En plots staat er niemand meer voor de deur; en toch gaat zij open.
Goddelijke Liefde heeft geen stem en schreeuwt in elke taal.
Heeft geen gezicht en kijkt uit duizend ogen.
Zij is geen emotie, geen lichaam, geen droom.*

*De Geliefde laat zich niet vangen.
Wie haar najaagt, ziet haar verdwijnen achter elke bocht.
Maar wie stilstaat, wie breekt, wie niets meer weet
die voelt haar hand op zijn schouder en hoort haar glimlachen:
Ik was hier toen jij jezelf vergat.
Ik hield van je, toen jij jezelf afwees.*

*Dit is geen liefde die neemt. Zij ontdoet je alleen van wat je niet bent.
Zij kijkt en alles wat onecht is valt weg als as.
Niet uit wreedheid, maar uit vreugde.
Daarom is dit pad geen pad over rozen.
Soms is het vuur. Soms verlies.
Soms het instorten van alles wat je veiligheid noemde.*

*Maar luister:
Liefde vraagt slechts één ding; jouw waarheid.
En waarheid die niet wordt gesust.
Zij wordt opgegraven met bebloede handen.*

*Zo begint de Geliefde zich door je leven te bewegen.
Niet altijd met strelingen, soms met beitelts;
niet altijd met vervulling, maar met verlangen.*

Tegeltjeswijsheid

Tegeltjes, borden en affiches met spreuken: ik ben er dol op. Op diverse plekken in mijn huis hangen de wijsheden aan de muur. Ik geniet van de clichés, de korte zinnen, vaak een tikje ouderwets, soms bijna irritant simpel, maar juist daardoor verrassend taai. Ze

blijven hangen. Ze fluisteren mee als het leven ineens een onverwachte bocht neemt.

Een van mijn favorieten is: **“Van het concert des levens krijgt niemand een program.”**

Een prachtige zin, vind ik. Je ziet het meteen voor je: je zit in de

zaal, het licht dooft, het orkest stemt zijn instrumenten... en dan blijkt dat niemand je heeft verteld wat er gespeeld gaat worden. Geen volgorde, geen pauze-indicatie, geen toegift aangekondigd. Alleen muziek.

Op het eerste gezicht klinkt deze spreuk misschien wat passief, alsof je maar moet afwachten wat er gebeurt. Alsof je achteroverleunt en denkt: het zal mijn tijd wel duren. Maar zo ervaar ik hem niet.

Integendeel. Voor mij zegt deze wijsheid juist dat het leven in beweging is, iets wat je niet kunt vastpinnen op schema's en verwachtingen. Wie muziek en feest in zijn leven wil, zal flexibel moeten zijn. Je kunt niet blijven roepen dat dit niet het nummer is dat je had gehoopt, of dat het tempo anders moest. Soms is het leven een vrolijk dancenummer, soms een trage smartlap, en soms een onverwachte solo waarvan je niet eens wist dat je die kon spelen.

Het vraagt overgave, maar ook aandacht. Luisteren. Meebewegen. En misschien af en toe zelfs dansen, midden in de chaos.

Een andere spreuk die mij dierbaar is, luidt: **“Ik zag vandaag de lucht van blauw naar knalroze gaan en dacht: tjonge, wat is er veel mogelijk.”**

Dit is er een die je bijna dwingt om even stil te staan. Om omhoog

te kijken. Om afstand te nemen van je to-do-lijst, je zorgen, je vaste denkpatronen. De lucht doet wat ze wil. Ze houdt zich niet aan onze verwachtingen. Ze laat zien dat verandering niet altijd hard of bedreigend hoeft te zijn, maar ook zacht, kleurrijk en zelfs betoverend.

Deze spreuk gaat voor mij over verwondering. Over het vermogen om te kijken alsof je het voor het eerst ziet. Als

je iets van een afstand beschouwt, ontstaat er ruimte. Ruimte om de verandering te zien, en misschien zelfs de magie erin te herkennen. Het leven hoeft niet altijd begrepen te worden; soms mag het gewoon bewonderd worden.

Beide spreuken raken aan dezelfde kern: het leven loopt anders dan je van tevoren had gedacht of gepland. Dat weten we allemaal, maar weten en echt beseffen zijn twee verschillende dingen. Tegeltjeswijsheden helpen mij om dat besef telkens opnieuw toe te laten.

In een spirituele zin herinneren deze wijsheden mij eraan dat ik niet alles hoeft te controleren. Dat vertrouwen soms begint met loslaten. Dat er ruimte is voor iets groters dan mijn eigen planning, of hoe ik dacht dat het leven "zou moeten" zijn. En dat verwondering misschien wel een vorm van geloof is: geloven én hopen dat er meer mogelijk is dan ik op dit moment kan overzien.

Misschien is dat wel de kracht van een goede tegeltjeswijsheid. Ze past in één zin, maar opent een hele wereld.

Henriette Hofman

***we buigen niet....
veren mee met de wind
zoals een boom zijn takken laat dansen
maar zijn wortels diep verankerd weet***

***we vallen niet....
wankelen misschien.
maar elke stap, hoe aarzelend ook
is een echo van de kracht die ons draagt.***

***we twijfelen niet....
al fluisteren onwaarheden door onze oren
we kennen de taal van de stilte
horen de stem van het licht.***

***En als de wereld ons vraagt te breken
te buigen, te zwijgen
dan glimlachen we zacht in het spel van licht
en donker
en steken een lantaarn aan in ons hart.***

***we blijven....
niet als steen
maar als stromend water
altijd onderweg, nooit verloren***

Tineke Bakker-van Ingen

oto: Kees de Kruijk

Pastoraal werker VGF

Marian van Leeuwen

info@marianvanleeuwen.nl

06 13444215

Op maandag en woensdag voor de VGF bereikbaar/bezoekdagen

Pastoraal werker

Marian van Leeuwen
info@marianvanleeuwen.nl

Algemeen Bestuur VGF

Voorzitter: Yvon Vulperhorst

Secretaris: Aadje Mugie
secretarisab@eigentijdsgeloven.nl

Penningmeester: Ina de Ruiter
penningmeestervgf@gmail.com
 Banknr. NL95INGB000115 19 31 t.n.v. Vrijzinnige
 Geloofsgemeenschap Flevoland
 Rinse Dijkstra (eindredactie)
meerpaalredactie@gmail.com

Redactie De Meerpaal

Abonnement De Meerpaal

€ 35,00 per jaar

Website eigentijdsgeloven.nl

Webredacteur

Pim Bruins webredacteur@eigentijdsgeloven.nl

KERKDIENTEN

<i>datum</i>	<i>tijd</i>	<i>plaats</i>	<i>voorganger</i>
1 februari	10.00 uur	Dronten	Marianne Visch
8 februari <i>Soepzondag</i>	10.00 uur	Lelystad	Marian van Leeuwen
15 februari	10.00 uur	Dronten	Riek van Haeringen
22 februari <i>Geen dienst, lezing Ab Strijker</i>	10.00 uur	Lelystad	
1 maart	10.00 uur	Dronten	Marianne Visch

De kerkdiensten worden gehouden in:

Dronten in het Odd Fellowhuis, De Ketting 6

Lelystad in het Vestzaktheater Posa, Kempenaar 01-10

ACTIVITEITEN

1 februari	Zondagochtendgesprek	Lelystad
3 februari	Workshop Ria Kikkert Intuïtief schilderen	Dronten
15 februari	Plusgroep	Lelystad
22 februari	Lezing Ab Strijker Kunst in hout	Lelystad

**KOPIJ VOOR HET MAARTNUMMER INLEVEREN
UITERLIJK VOOR 13 FEBRUARI 2026**

meerpaalredactie@gmail.com